

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 3 IULIE 1974¹

Van Zuylen Frères
împotriva Hag AG
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de tribunal d'arrondissement din Luxemburg)

Cauza 192/73

În cauza 192/73

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Tribunal d'arrondissement din Luxemburg pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

VAN ZUYLEN FRÈRES

și

HAG AG

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 5, 30, 36 și 85 din Tratatul CEE,

CURTEA,

constituită din domnii R. Lecourt, președinte, A. M. Donner și M. Sørensen, președinți de cameră, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh și A. J. Mackenzie Stuart (raportor), judecători,

avocat general: domnul H. Mayras

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Prin hotărârea din 31 octombrie 1973, primită la grefă la 28 decembrie 1973, Tribunal d'arrondissement din Luxemburg, a adresat Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări preliminare privind interpretarea articolelor 5, 30, 36 și 85 din tratat, în legătură cu dreptul mărcilor;

2 prima întrebare urmărește să stabilească dacă normele comunitare de concurență sau cele privind libera circulație a mărfurilor interzic titularului unei mărci care beneficiază de protecție juridică într-un stat membru să se opună importului de produse care sunt protejate din punct de vedere legal de „aceeași marcă” într-un alt stat membru atunci când, la origine, cele două mărci aparțin aceluiași titular;

¹ Limba de procedură: franceza.

3 din dosar reiese că titularul original, stabilit pe teritoriu german, cedase marca sa pentru Belgia unei filiale create și controlate de acesta, dar care a devenit independentă, în urma unui act al autorității publice;

4 conform întrebării, între cei doi titulari actuali nu există „nicio legătură juridică, financiară, tehnică sau economică”;

5 aplicarea articolului 85 fiind exclusă în aceste condiții, întrebarea trebuie examinată numai cu privire la cu normele referitoare la libera circulație a mărfurilor;

6 prin efectul dispozițiilor din tratat referitoare la libera circulație a mărfurilor și, în special, ale articolului 30, între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent;

7 conform articolului 36, aceste dispoziții nu se opun, cu toate acestea, interdicțiilor sau restricțiilor la import, justificate pe motive de protecție a proprietății industriale și comerciale;

8 cu toate acestea, chiar din acest articol, în special din a doua teză, precum și din context reiese că, întrucât tratatul nu influențează existența drepturilor recunoscute de legislația unui stat membru în materia proprietății industriale și comerciale, exercitarea acestor drepturi nu poate fi afectată, în funcție de circumstanțe, de interdicțiile din tratat;

9 cu toate că reprezintă o excepție la unul dintre principiile fundamentale ale pieței comune, articolul 36 nu admite, într-adevăr, derogări de la libera circulație a mărfurilor decât în măsura în care aceste derogări sunt justificate prin protejarea drepturilor care constituie obiectul specific al acestei proprietăți;

10 astfel, în oricare caz, aplicarea legislației referitoare la protecția mărcilor îl apără pe titularul legitim al unei mărci împotriva contrafacerii din partea persoanelor lipsite de orice titlu juridic;

11 exercitarea dreptului la marcă poate contribui la compartimentarea piețelor și poate aduce astfel atingere liberei circulații a mărfurilor între statele membre, cu atât mai mult cu cât, spre deosebire de alte drepturi de proprietate industrială și comercială, nu face obiectul limitărilor în timp;

12 prin urmare, nu se poate accepta ca exclusivitatea dreptului la marcă, ce poate fi consecința limitării teritoriale a legislațiilor naționale, să fie invocată de titularul unei mărci pentru a interzice comercializarea într-un stat membru a mărfurilor produse în mod legal într-un alt stat membru sub o marcă identică, având aceeași origine;

13 într-adevăr, o astfel de interdicție, care consacră izolarea piețelor naționale, ar intra în contradicție cu unul dintre obiectivele esențiale ale tratatului, care este spre fuzionarea piețelor naționale într-o piață unică;

14 în timp ce, pe o astfel de piață, indicarea originii unui produs protejat de o marcă este utilă, informarea consumatorilor cu privire la acest aspect poate fi asigurată prin alte mijloace decât cele care ar putea aduce atingere liberei circulații a mărfurilor;

15 prin urmare, interzicerea comercializării într-un stat membru a unui produs care poartă în mod legal o marcă într-un alt stat membru, din singurul motiv că în primul stat există o marcă

identică, având aceeași origine, este incompatibilă cu dispozițiile care prevăd libera circulație a mărfurilor în cadrul pieței comune;

16 prin cea de-a doua întrebare se dorește să se afle dacă aceeași ar fi situația și în cazul în care comercializarea produsului protejat de marcă nu ar fi efectuată în celălalt stat membru de titularul mărcii, ci de un terț care a achiziționat produsul în mod legal în acest stat;

17 în cazul în care însuși titularul unei mărci într-un stat membru poate pune în vânzare produsul protejat de marcă într-un alt stat membru, același lucru se aplică și pentru un terț care a achiziționat în mod legal acest produs în primul stat;

Cu privire la cheltuielile de judecată

18 Întrucât cheltuielile efectuate de Guvernul Regatului Unit și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

19 Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental în litigiul pendinte în fața Tribunal d'arrondissement din Luxemburg, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Tribunal d'arrondissement din Luxemburg prin hotărârea din 31 octombrie 1973, hotărăște:

1) Interzicerea comercializării într-un stat membru a unui produs care poartă în mod legal o marcă într-un alt stat membru, din singurul motiv că în primul stat există o marcă identică, având aceeași origine, este incompatibilă cu dispozițiile care prevăd libera circulație a mărfurilor în cadrul pieței comune.

2) În cazul în care însuși titularul unei mărci într-un stat membru poate pune în vânzare produsul protejat de marcă într-un alt stat membru, același lucru se aplică și pentru un terț care a achiziționat în mod legal acest produs în primul stat.

Lecourt Donner Sørensen Monaco Mertens de Wilmars

Pescatore Kutscher Ó Dálaigh Mackenzie Stuart

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 3 iulie 1974.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt